

29.3.69

באו אצלי השגריר השבדי לברר אם הדברים שיחס לי היכל באחד

ממאמריו (שהגבול של א"י הוא מנהר נילוס עד נהר פרת ועוד מאמר כזה אמרתי

באמת. הסברתי לו שאין גבול כזה אפילו בחנך שלנו - שהוא מקור היוזנו בארץ

זו, ושכלל הייתי נגד הרחבת גבולים - אילו הסכימו הערבים להחלטה 24 בנובמבר

1947. סיפרתי לו מה שאמרתי בענין זה לידיד צרפתי (די-גול?) שאל (עניתי

לא קראתי בשם. והדבר נחפרסם בחליפת הסכתבים שבינינו. בא אצלי בנו של

שפרינגר ואשחו.

בשעה ארבע באו אצלי פנחס שניאורסון, שלמה שבא וחריש.

הביאו לי הספר שכתב ש. שבא על חיי ישראל ומנה שוחס.

בספר מצאתי בערב שגיאה קשה. בעמוד 216 מסופר: "השלטונות (ההרכים)

אף הכריזו על הקטת מליציה עממית שהגן על הארץ, ושוחס ראה כאן הזדמנות לגייס

אלפי יהודים במסגרת צבאית". זה לא נכון. אני עניתי למפקד העיר זכי בי,

והצעתי לו ליסד מליציה שהגן על ירושלים, בתנאי שאנשיה לא יישלחו למקום

אחר. המפקד הסכים והוצאנו כרוז לחברים ומיד נרשמו כארבעים איש, ביניהם גם

יוסף חיים ברנר.

בעמוד 217 יש דבר שני לא מדויק. לא בהא-אל-דין אסר על כולי קרן

קיימת אלא במאל פשה.

בעמוד 219 מסופר שהובילו את מניה ל"קישלה", גם זה לא נכון.

ביקרה אותה במאסרה - זה היה במערה, בירושלים יחד עם זונה ערבית.

30.3.69, יום א'

כתבתי היום לשלמה שבא על הסעיות הנ"ל בספרו.

אחמול היה אצלי בנו של שפיגבר (בעל חתונות) ואשתו.

ריבלין בא אצלי בדבר הוצאה מאמרי על הצבא. אמרתי לו שרק בשדה-

בוקר יש לי כל החומר ואמציא לו אחרי שובי לשדה-בוקר.

אחה"צ עליתי לירושלים. בערב אספה אקדמאים של מפצ"י באולם מיטשל

(בית הסתדרות העובדים). האולם הפעם לא היה מלא. לפני האספה בא אצלי הדי

והתאונן שיו"ר האספה יהיה זה -

ח ס ו י

ח ס ו י

דברתי שעהיים וחצי -

ואיש לא זז מהאולם. נשארתי ללון במלון דוד ומלך.